

مژده

مژده

مژده

پس از ۱۴۰۰ سال، در آستانه آغاز سال جدید عربی و ماه مبارک
محرم، انتظاریها به پایان رسید و بارگاہ حق تعالی نسبت به انتشار جلد
دوم قرآن کریم و ارسال آن به صورت لوح محفوظ اقدام نمود.
از شما مومنان گرامی خواهشمند است در هنگام قرائت این قرآن
یادی از سادات محترم که کپی ریاست جلد اول آن بر عهده
جدشان میباشد، بنمایند.

قرآن مجید (جلد دوم)

سوره مبارکه زرشک

اعوذ بالنعوظ من الشيطان الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

فارت (۱) تَلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَ يُورِقَانِ مُبِينِ (۲) وَ لَقَدْ يَسَّرْنَاهُ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ (۳) لَكِنَّ بَعْضَ النَّاسِ هُمْ السُّفَهَاءُ (۴) وَ تَظُنُّوْا بَآءَ إِذَا نَقُوْا يَسَّرْنَا أَوْ عَرَبِيًّا مُبِينًا (۵) إِنَّهُمْ قَادِرُونَ بِفَهْمِ آيَاتِنَا الْخُسْشَرِيْنَ (۶) لَقَدْ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مَا نَقُوْلُ اَيْضًا (۷) مَثَلْنَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يُعْرَعِرُ وَ هُوَ لَا يَعْلَمُ مَا تَقُوْلُ (۸) اِنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ الْاَرْضِ (۹) كَالْاَعْرَابِيِّ يُقِيْمُ الْحَيْمَةَ (۱۰) وَ يُفْرَشُ بِسَاطِهٖ بِالذَّحُو (۱۱) ثُمَّ يَلْقَى الْاَوْتَادَ فِيْهِ اَنْ تَمِيْدُ بِهِ (۱۲) ثُمَّ يَرْفَعُ سَمَكَهَا وَ زَيْنَهَا بِالْمَصَابِيْحِ (۱۳) لَكِنَّ هَذَا الْاَوْتَادَ لَقِ لِقَا بَعْضِ الْاَوْقَاتِ (۱۴) وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِأَيِّ لِقَا وَ شَقَا (۱۵) فَانْظُرْ اِلَى لِقَى جَعَلْنَاهُ شَقَا وَ رَقَا (۱۶) وَ فِيْهِ لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ (۱۷) لَكِنَّ اَنْتُمْ لَا تَفْقَهُوْنَ (۱۸) وَ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَ التُّرَابِ أَوْ الطِّيْنِ أَوْ صَلْصَالٍ أَوْ نُطْفَةٍ أَوْ مَاءٍ دَافِقٍ أَوْ عَلَقٍ أَوْ أَى غَايِطٍ اَرْدْنَا (۱۹) تَظُنُّوْنَ اَنْكُمْ تَفْهَمُوْنَ مَا نَقُوْلُ (۲۰) اِنَّا لَا نَعْلَمُ مَا نَقُوْلُ وَ اَنْتُمْ اَسْكَلُوْنَ (۲۱) وَ اَمَرْنَا بِالشَّيْطَانِ اَسْجُدَ الْاَدَمَ فَقَالَ زَرْشَكَ (۲۲) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرْ بِرَبِّكَ الْاَعْلَى (۲۳) وَ قَالَ بَرُوْا بَيْنِيْمَ بَا (۲۴) فَقُلْتُ يَا اِبْنَ الْكَلْبِ وَاَلِدْ زَنَا (۲۵) تُقِيْمُ كَالِدَسْتَهُ خَرَّ مُقَابِلَ الْخُدَا (۲۶) وَ لَكِنَّ مَا قَادِرٌ بِأَى شَيْءٍ سَوَا (۲۷) فَقُلْتُ اَوْكِيْ بِيخِيَالِ بَا (۲۸) فَقَالَ ضَلْنِيْ وَ يَصِلْ بَنِيْ اَدَمَ فِي الدُّنْيَا (۲۹) هَكَذَا اَنْزَلْنَا الرُّسُلَ لِهَدَايَةِ النَّاسِ (۳۰) بَعْضُهُمْ خُلَا وَ بَعْضُهُمْ حَشْرِيًّا (۳۱) وَ لَكِنَّ مَا قَادِرُونَ بِهَدَايَةِ الْبَشْرِيًّا (۳۲) وَ هُوَ الشَّيْطَانُ سَبَقْنَا فِي الْاُمُوْر يَكْفُرِيًّا (۳۳)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد حجیم

فارت (۱) این آیات کتاب و یورقان روشنگر است (۲) و قطعاً آن را برای پندآموزی آسان کرده ایم پس آیا پندگیرنده ای هست (۳) اما برخی مردم نادانند (۴) و گمان می کنند آنگاه که می گوئیم آسان کردیم [و آنگاه که گفتیم] عربی آشکار است (۵) ایشان به درک آیات خسشر [... شعر] ما توانایند (۶) همانا ما خودمان هم نمی دانیم چه می گوئیم (۷) داستان

ما به سان داستان خری است که عرعر می کند و نمی داند که چه می گوید (۸) براستی که خداوند آسمان ها و زمین را آفرید (۹) مانند اعرابی [بیابان گردی] که خیمه بر پا می دارد (۱۰) و فرشش را [با غلتانیدن] می گسترد (۱۱) سپس میخ هایی بر آن [فرش] می زند تا نجنبد (۱۲) سپس سقف آن را برپا می دارد و با چراغهایی آن را تزیین می کند (۱۳) اما این میخ ها گاهی شل می شوند (۱۴) و خداوند به آن چه شل و سفت است آگاه است (۱۵) پس بنگر به آنچه شل بود و ما آن را سفت گردانیم (۱۶) و [براستی که] در آن نشانه هایی است برای گروهی که اندیشه می کنند (۱۷) ولی شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (۱۸) و انسان را از خاک یا گل یا گل بدبو یا نطفه یا آب جهنده [ای که از پشت مرد و استخوان های سینه زن بیرون می آید] یا خون بسته یا هر گهی که دلما خواست آفریدیم (۱۹) شما می پندارید که می فهمید که ما چه می گوئیم (۲۰) [اما] ما [خودمان هم] نمی فهمیم و شما [همگی] اسکلانید (۲۱) و فرمان دادیم به شیطان سجده کن بر آدم پس گفت هرگز [از روی حسادت] (۲۲) پس گفتم توبه کن به درگاه خداوند والا مرتبه ات (۲۳) و [شیطان با بی اعتنایی] گفت برو بینیم با [با] (۲۴) پس گفتم ای آفریده ناسپاس من [پدر سگ حرامزاده] (۲۵) [آیا] مانند نافرمانان [دسته خر] در برابر خدا می ایستی (۲۶) اما نمی توانستیم کار [غلط] دیگری بکنیم (۲۷) پس گفتم باشد از خطایت در می گذرم (۲۸) پس گفت مرا گمراه کردی و من [نیز] فرزندان آدم را در دنیا گمراه خواهم کرد (۲۹) اینگونه شد که پیامبران را برای راهنمایی مردم فرستادیم (۳۰) که برخی از آنان خل [دانشمند] بودند و برخی شان حشری [و مردم دوست] (۳۱) اما در راهنمایی بشر ناتوان بودند (۳۲) و شیطان یک تنه از ما [و پیامبران] پیشی گرفت (۳۳)

سوره مبارکه الغوز

أَعُوذُ بِالنُّعُوذِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النُّعُوذِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا فِي النُّعُوذِ (۲) وَ مِنْ شَرِّ الْفَسْفَسَاتِ الْمَرْمُوزِ (۳) الَّذِي يُفْسَفِسُ النَّاسَ فِي التَّمُوزِ (۴) وَ جَعَلَهُمْ كَعَسَبِ الْمَحْظُوظِ (۵) وَ اخْتَنَقُ مِمَّا غَيْرَهُمُ الْجَوَاكِشِ (۶) وَ لَا يَسْتَخْدِمُونَ الْهَوَاكِشِ (۷) وَ لَا دَسْتَمَالَ وَ الْأَفَالِشِ (۸) وَ لَمْ أَرَى بَأْيْدِهِمْ صَابُونَ (۹) فَانَّهُمْ فِي النَّارِ خَالِدُونَ (۱۰) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (۱۱)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد حجیم

بگو به پروردگار راست [کردگان] پناه می برم (۱) از شر آنچه در گوز است (۲) و از شر فس فس های پنهانی (۳) که برخی مردم در تابستان از خود بروز می دهند (۴) و [این کار]

ایشان را چون اسبی خوشبخت می گرداند (۵) و هر کسی غیر از آن جاکشان را خفه می گرداند (۶) و هواکش را [هم] روشن نمی کنند (۷) و از دستمال [توالت] و فلاش [سیفون] هم بهره نمی برند (۸) و دستهایشان [روی] صابون را ندیده است (۹) پس ایشان در آتش [دوزخ] جاودانه می مانند (۱۰) و شما [جان به جانتان کنید] نمیفهمید (۱۱)

سوره مبارکه دسته بیل

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

سَبَّحَ اسْمَ سَائِيَةِ الْأَعْلَى (۱) الَّذِي رَبَّطَ الْمُحَرَّرَاتِ فَلَا تَنْسَى (۲) لِأَخْبَارِ النَّاسِ فِي الدُّنْيَا (۳) وَ أَعْلَامَ الْحَقَائِقِ بَلَا تَخْشَى (۴) وَلِكِنَّ بَعْضَ النَّاسِ الْخَنَاسُ تَسْكُرُونَ بِهَا (۵) وَ هُمْ مُسْتَأْجِرُونَ الْمَلِيشِيَا (۶) أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْبَيْلِ (۷) عَلَّمَ كَرْدَ دَسْتَةَ بِمَا تَحْتِهِمْ وَ خَلَقَ الدَّسْتَةَ الْبَيْلِ (۸) الَّذِينَ هُمْ بِالرَّوَابِطِ فَاكُونَ (۹) فَجَعَلَهُمْ كَأَسْبِ مَعْمُومٍ (۱۰) وَ قَالَ لَهُمْ بِقَوْلٍ مَحْنُومٍ (۱۱) الْهَاتِفِ الْمَزَاحِمِ (۱۲) لَا تَدْمَرُ الرَّوَابِطُ (۱۳) حَتَّىٰ بِشْ نُومَنْ مَوَاجِبِ (۱۴) سَمَّ شَتْرَفُنْكَ الْكَوَاكِبِ (۱۵) فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْخَاسِرُونَ (۱۶) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (۱۷)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد حجیم

نام سایت بالاترین را به پاکی یاد کن (۱) که نوشته ها را پیوند [لینک] می دهد تا فراموش نکنی (۲) برای آگاهی مردم جهان (۳) و اعلام حقایق بدون این که ترس داشته باشی (۴) لیکن برخی مردم نهانی [اطلاعاتی]، آن را اسکرو [ضایع=screw] می کنند (۵) و آنان مزدوران بسیج اند (۶) آیا ندیدی پروردگارت [اسپاگتی پرنده] با بیل داران چه کرد؟ (۷) دسته ای به ماتحتشان [فرو] کرد و دسته بیل را آفرید (۸) همانان که پیوند [لینک] را به فاک [گا] می دهند (۹) پس آنان را به اسب هایی اندوهگین تبدیل کرد (۱۰) و به ایشان به صورت قاطع [و خدشه ناپذیری] فرمود (۱۱) [ای] هاتف مزاحم [خرمگس معرکه] (۱۲) پیوند [لینک] ها را خراب نکن (۱۳) [تنها] برای پنج تومان حقوق بیشتر (۱۴) [مبادا] که ستارگان مانند سم [الاغی با صدای شترق بر سرت] فرود آیند (۱۵) پس همانا حزب الله قطعا بازنده است (۱۶) و شما [جان به جانتان کنید] نمی فهمید (۱۷)

سوره مبارکه السونبول

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِينَ يُكْذِبُونَ بِالرَّسُولِ (١) وَقَالُوا بِيضَةُ الْيَسَارِ خَرَجَ مِنَ الْمَعْمُولِ (٢) وَ لَيْسَ مِنْ بَعْدِ بَعِيَّالَاتِهِ مَسْئُولِ (٣) وَ عِيَّالَاتِهِ تَقْرَأُ الْاَغْنِيَةَ السُّونْبُولِ (٤) قُلْ لَهُمْ أَنَا حَشْرٌ مِثْلَكُمْ (٥) وَ لَمْ يَكُنْ بِيضَتِي مِنَ الْفَوْلَادِ (٦) وَ لَمْ يَكُنْ لِي بِيضَةُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ أَكْبَرُ الْبِيضَاتِ (٧) قُلْ أَنْتُمْ حَارِثِينَ النَّسَاءِكُمْ (٨) كَمَا أَحْرَثُهُنَّ بِالْأَفْوَاجِ (٩) مِنْ كَهُولٍ أَوْ اصْغَارِ (١٠) فَإِنَّ اللَّهَ يُقَدِّرُ لَكُمْ عَذَابَ أَلِيمٍ (١١) وَ أَنْكُمْ سَيِّبِقِي فِي أَسْفَلِ السَّافِلِينَ الْجَحِيمِ (١٢) لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (١٣)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام الله کم باد و حجیم

آیا ندیدی آنان را که به فرستاده [خدا] دروغ می بندند (١) و گفتند بیضه چپ او از حالت عادی خارج شده است (٢) و پس از این پاسخگوی همسرانش نخواهد بود (٣) و همسرانش ترانه سونبول برایش می خوانند (٤) به ایشان بگو من [هم] مانند شما حشری هستم (٥) و بیضه ام از فولاد نیست (٦) و من بیضه خداوند را ندارم [همان] که از آن اوست بزرگترین بیضه ها (٧) بگو آیا شما زنانان را کشت و کار می کنید (٨) چنانکه من فوج فوج می کنم (٩) از پیر یا جوان (١٠) پس همانا خداوند برایتان [به سبب این دروغ] عذابی دردناک تقدیر می کند (١١) و به راستی که شما در بدترین جای دوزخ [جاودانه] خواهید ماند (١٢) باشد تا بیندیشید و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (١٣)

سوره مبارکه شمسی

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

وَ الشَّمْسِي وَ لَبَانَا (١) وَ الْكَمَرِ فِي يَدَانَا (٢) وَ الْبَاسِنِ إِذَا جُنْبَانَا (٣) وَ الصِّدْرِ إِذَا لَرَزَانَا (٤) وَ الْعُيُونِ إِذَا عَشْوَانَا (٥) وَ النَّهْرِ فِي بُسْتَانَا (٦) وَ التَّرْشِي بَادِنَجَانَا (٧) وَ نَفْسٍ بِهَا حَيْرَانَا (٨) وَ قَدْ تَابَ فِي ثُنْبَانَا (٩) قَيِّمَتِ عَمُودٍ بَيْرِقَانَا (١٠) كَالْهَوِيحِ وَ الْبِنَانَا (١١) فِي الْيَوْمِ وَ فِي رُؤْيَانَا (١٢) كَالصَّلَاةِ عَمُودٍ أَدْيَانَا (١٣) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ هَذِهِ آيَاتُ اللَّهِ تُعْبَانَا (١٤) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (١٥)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

سوگند به شمس و لبانش (۱) سوگند به کمری که در دستان ماست (۲) سوگند به باسنی که جنبان است (۳) سوگند به سینه آنگاه که می لرزد (۴) سوگند به چشمهایی که عشوه دارند (۵) سوگند به رود [جاری] در باغ (۶) سوگند به ترشی بادنجان (۷) سوگند به نفسی که مات و مبهوت او [شمسی] است (۸) و پیچشی در تنبان انداخته است (۹) و ستونی در لحاف بر پا داشته است (۱۰) [که] مانند هویج و موز است (۱۱) در روز [و بیداری] و هم در رویا (۱۲) مانند نماز که ستون [استوار] دین هاست (۱۳) پس رسول خدا به ایشان گفت که این مار نشانه الهی است [مانند مار موسی] (۱۴) و شما [جان به جانتان کنید] نمیفهمید (۱۵)

سوره مبارکه واضلین (فاتحة الكتاب)

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْآلِ وَ دِيُو (۱) الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ (۲) مَالِكِ مَا فِي الْقَيْنِ (۳) إِخَاكَ بَرِّ سَرِّ
مُؤْمِنٍ وَ إِخَاكَ بَرِّ سَرِّ دِينِ (۴) مَا فِيهِمْ عَقْلٌ سَلِيمٌ (۵) حِمَارٌ الَّذِينَ رَكَبْنَا عَلَيْهِمْ (۶) غَيْرِ
الْمَجْمُوعِ عَلَيْهِمْ (۷) بِلَا وَازِلِينَ (۸)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

سپاس خدای را که پروردگار آل و دیو است (۱) [خدای] کم باد حجیم (۲) دارنده آنچه در
قین [مردمان] است (۳) سلام بر ایمان آورندگان و سلام بر دین (۴) [و بر] آن هایی که
عقل درستی ندارند (۵) چارپایانی که بر ایشان سوار شدیم (۶) به جز این است که ایشان را
نمودیم (۷) [خشک خشک و] بدون وازلین (۸)

سوره مبارکه حشر

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

قارت (۱) قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْحَشْرِ (۲) مِنْ شَرِّ مَا فِي ثُنْبَانِ الْبَشْرِ (۳) وَ مِنْ شَرِّ قَازورات في الكَمَر (۴) وَ مِنْ شَرِّ أَيِّ شَيْءٍ كَالدَّسَةِ تَبْر (۵) وَ مِنْ شَرِّ النَّاسِ الَّذِي اسْتَلَيْتُ وَ جَعَلُ فِيهِ فِيلْمِ السُّوْبِر (۶) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا خَيْرٌ لَكُمْ (۷) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (۸)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

قارت [از حروف مقطعه و رمز بین خدا و رسول الله] (۱) بگو به پروردگار حشر پناه می برم (۲) از شر آنچه در تنبان بشر است (۳) و از شر هر چیز بی خاصیتی که در کمر است (۴) و از شر هر چیزی که شبیه دسته تبر است (۵) و از شر مردمی که ماهواره ساختند و در آن فیلم مستهجن گذاشتند (۶) براستی که خدا می داند چه چیزی برایتان بهتر است (۶) و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (۷)

سوره مبارکه ابو صلوة (ابسولوت)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

زارت (۱) وَ الْأَبُو صَلْوَةِ (۲) الَّذِي خَلَقْتَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَلَّةِ وَ النَّبَاةِ (۳) الَّذِي تَعَالَ بِالمُخْتَلَفَةِ الْمَرَاتِ (۴) مِنَ الْمَنْدَرِنِيَّةِ أَوْ لِيْمُونِيَّةِ أَوْ وَايِلَاتِ (۵) أَوْ غُلَابِيَّةِ أَوْ سَادَةِ أَوْ تَمَشِكِيَّاتِ (۶) وَ جَعَلَ الْغُلَابِيَّةِ أَفْضَلَ الْإِسَانِسِيَّاتِ (۷) وَ إِذَا أَنْتُمْ يَشْرِبُونَهُ إِضَافُوا بِهِ الثَّلْجَ (۸) وَ إِنْ أَرَدْتُمْ قَاشَ مِنَ اللَّيْمُو (۹) أَوْ مَاءِ وَ السَّوْدَاءِ (۱۰) وَ لَا إِضَافُوا الْفَنْتَةَ أَوْ كَوْلَاءِ (۱۱) إِلَّا بِالنُّوعِ السَّادَةِ (۱۲) إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۳) وَ مِنْ نُوشَابَاتِ اسْتَحْدَمِ السِّفْنَ أَبٍ وَ لَا إِسْبِرِيَّتِ (۱۴) وَ أَشْرِبُوهُمْ مَعَ الْجَبَسِ وَ الْمَاسَةِ وَ الزَّيْتُونِ (۱۵) وَ الْكَبَابِ إِنْ كُنْتُمْ لَا وَجِيُونَ (۱۶) إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا خَيْرٌ لَكُمْ (۱۷) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (۱۸)

پناه می برم به خدا از دست شیطان مهربان

به نام خداوند کم باد و حجیم

زارت [از حروف مقطعه و رمز بین خدا و رسول الله] (۱) سوگند به ابو صلوة [ابسلوت] (۲) [همان] که خداوند آن را از غلات و گیاهان آفرید (۳) [همان] که با مزه ها [اسانس] ها ی گوناگونی می آید (۴) از ماندن [پرتقالی] یا لیمویی یا وانیلی (۵) یا گلابی یا ساده [بدون اسانس] یا تمشکی [که بد مزه است] (۶) و [خداوند] گلابی را بهترین اسانس آن قرار داد (۷) و آنگاه که [در مجلسی] آن را می نوشید به آن یخ اضافه کنید (۸) و اگر خواستید قاج لیمویی [به آن بیفزایید] (۹) یا آب و سودا [به آن بیفزایید] (۱۰) و به آن فانتا یا کولا نیفزایید (۱۱) مگر به نوع ساده آن (۱۲) اگر از ایمان آورندگان هستید (۱۳) و [به هنگام نوشیدن نوع ساده] از سون آپ بهره جوید و نه اسپریت (۱۴) و آن ها را با چیپس و ماست و زیتون [که دانه ای مقدس است] میل کنید (۱۵) و کباب اگر از گیاهخواران نیستید (۱۶) برآستی که خدا می داند چه چیزی برایتان بهتر است (۱۷) و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (۱۸)

سوره مبارکه تَبَّٰة

اعُوذُ بِالنُّعُوْظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

فرت (۱) وَيْلٌ لِّكُلِّ تَبَّٰةٍ خُوشَمَزَةٍ (۲) الَّتِي تَجْعَلُ بِالنَّيْشَغُونِ الْقَرْمِزَةَ (۳) وَ النَّاسُ يَقْطَعُونَ أَمَامَهَا التَّرْمِزَةَ (۴) وَ إِذَا تَقَبَّضَ لِبْهَا بِالمَزْمَزَةِ (۵) إِنَّهَا كَالْأَنْهَارِ مِنَ الْعَسَلِ الَّذِي أَنْجَزَةٌ (۶) وَلَا تَفْكَرُونَ بَأَنَّ الْأَنْهَارَ (۷) يَأْتُونَ فِي كُلِّ مَكَانٍ بِالأَشْجَارِ (۸) فَإِذَا أَنْتُمْ يُحْيَلُونَ بِالْحُورَةِ الْمُفْتَتَةِ (۹) اللَّهُ يُقَدِّرُ لَكُمْ غِلْمَانَ الكُلْفَتَةِ (۱۰) وَ أَنْكُمْ خَالِدِينَ فِي جَنَّاتٍ نَعِيمٍ (۱۱) تَحْتَ غِلْمَانَ بِمُعَامَلَةٍ عَظِيمٍ (۱۲) لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ بَأَنَّ اللَّهَ الْعَرَبِيُّ (۱۳) يَضْرِبُونَكُمْ مِنْ دَرِ الْعَقْبِيِّ (۱۴) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (۱۵)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

فرت [از حروف مقطعه و رمز بین خدا و رسول الله] (۱) وای از [دست] هر [تکه ی] تپل [مپل] خوشمزه ای (۲) که با نیشگونی قرمز می شود (۳) و مردم در پیش او ترمز می برند (۴) و آن گاه که لبش را [به قصد] مزه مزه کردن بگیری (۵) به راستی که مانند جوی های عسل است که [برای پرهیزکاران وعده سر خرمن] پاداش داده ایم (۶) و [شما ابلهان

از همه جا بی خبر] نمی اندیشید که جوی ها (7) همه جا درختان [ستبری] در کنار خود دارند (8) پس آن گاه که شما خیال حوری مفتی را در ذهن می پرورید (9) خداوند برایتان غلمان [کت و] کلفتی را تعیین نموده است (10) و براستی که شما در بهشت های پر نعمت جاودانه خواهید ماند (11) [البته] در زیر غلمانی که معامله بزرگی دارد (12) باشد تا ببیندیشید که خدای عربی (13) شما را از در عقب خواهد نواخت [مالید] (14) و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (15)

سوره مبارکه فرفرة

أَعُوذُ بِالنَّعُوْظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

زرت (1) إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاءَ كَالْفِرْفِرَةِ (2) وَ يَحْفَظُهُ مِنَ الْإِلْقَاءِ بِالْقِرْقِرَةِ (3) وَ نَفَخَتْ فِيهِ نَفْحٌ عَظِيمٌ (4) كَالْغَوْزِ بَعْدَ الْهَلِيمِ (5) وَلَكِنَّ لَمْ يَفْقَهُونَ بِهِ السُّفْهَاءِ (6) وَلَا يَعْلَمُونَ الْبَيْضَةَ مِنَ الْبَيْضَاءِ (7) وَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالسَّيْفِ وَ الشُّتَاءِ (8) إِنَّ الَّذِينَ يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ هُمْ الْأَسْكَالُونَ (9) وَ آبِيهِمْ وَ أُمَّهِمْ وَ إِخْوَانِهِمْ وَ إِخْوَاتِهِمْ وَ خَالُوهُمْ وَ خَالَاتِهِمْ وَ عَمِيهِمْ وَ عَمَاتِهِمْ وَ هَمَهُمْ كَسٌ وَ كَارِهِمُ الْفَاسِقُونَ (10) لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَ هُمْ فِي الْجَحِيمِ خَالِدُونَ (11) وَ الْمَلَائِكِ بِكُلِّهِمْ تَبِ تَبُونَ (12) بِالسَّيْخِ وَ السَّنْبَةِ الْإِحْمَرُونَ (13) وَ أَنْتُمْ لَا تَفْهَمُونَ (14)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

زرت [از حروف رمز بین خدا و رسول الله] (1) همانا خداوند آسمان را چون فرفره آفرید (2) و آن [آسمان] را با فرفره ای [که شما نمی بینید] از افتادن نگه می دارد (3) و در آن باد بزرگی دمید (4) چون گوز پس از [خوردن] حلیم [که حبوبات دارد و حبوبات موجب ازدیاد قوه باد می گردند] (5) ولی نادانان [بی پدر و مادر] به آن آگاهی ندارند (6) و بیضه [تخم مرغ] را از سفیدی باز نمی شناسند [و قضاوتشان تخمی است] (7) و به تابستان و زمستان ایمان ندارند [که نشانه های وجود الله هستند] (8) براستی کسانی که به خدا شرک میورزند اسکلند (9) و پدرشان و مادرشان و برادرانشان و خواهرانشان و دایی هایشان و خاله هایشان و عموهایشان و عمه هایشان و همه کس و کارشان بد کارند (10) لعنت خدا بر آنان باد و ایشان در جهنم جاودانه خواهند ماند (11) و فرشتگان همه شان را خواهند نمود (12) با سیخ و سنبه های سرخ [شده در آتش] (13) و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (14)

سوره مبارکه یابو

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

یابو (۱) و العرعر (۲) مَا الْعَرَعَر (۳) و مَا أَدْرَاكَ مَا الْعَرَعَر (۴) إِنَّهُ صَوْتِ الْأَسْتَر (۵) و هو الشَّيْخُ فِي الْمَنْبَرِ (۶) يَقُولُ أَرَأَيْتَ عَظِيمٌ (۷) و مَا فِيهِ عَقْلٌ سَلِيمٌ (۸) و أَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ (۹)

از شیطان مهربان به چیز راست شده پناه می برم

به نام خداوند کم باد و حجیم

یابو (۱) قسم به عرعر (۲) چیست عرعر؟ (۳) و شما نمیدانید چیست عرعر (۴) همانا آن نوای چارپاست (۵) و آن [چارپا] همان شیخ [آخوند] در منبر است (۶) یاوه های بزرگ می گوید (۷) و عقل درست و سالم ندارد (۸) و شما [جان به جانتان کنند] نمی فهمید (۹)

خداوند تبارک و تعالی

آخرین ویرایش ۱۳۹۰

مژده

مژده

مژده

پس از ۱۴۰۰ سال و اندی، در آستانه آغاز سال جدید عربی و ماه
مبارک محرم، انتظارها به پایان رسید و حوزه علمیه امام زمان نسبت به
انتشار تفسیر قرآن کریم و مجید و ارسال آن به صورت لوح فشرده
اقدام نمود. از شما مسلمانان گرامی خواهشمند است در هنگام قرائت
این تفسیریادی از سادات محترم که همسرانشان در حوزه زحمت
تهیه این تفسیر را بر عهده داشته اند، بنمایند.

تفسیر قرآن مجید و کریم (باهم)

معجزات سوره مبارکه زرشکی

معجزه عددی:

- این سوره از ۳۳ آیه و ۷۹۷ حرف و با "بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ" جمعا ۸۱۸ حرف و ۲۱۲ کلمه ساخته شده است. (تقارن اعداد)

- ۳ آیه اول جمعا از ۵۲ حرف ساخته شده که برابر با یک دست پاسور (غ) است. حکموا و حکم الله والله خیر الحاکمین - حکم باختید و خدا حکم باخت برآستی که خدا بهترین حکم بازان است

- "بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ" از ۲۰ حرف ساخته شده است که نشان می دهد خداوند قاطر متبال چقدر کارش ۲۰ است

- ۴ آیه اول جمعا از ۷۲ حرف ساخته شده که برابر با ۷۲ تن یاران امام حسین است

- ۶ آیه اول جمعا از ۱۳۳ حرف ساخته شده است

- ۱۰ آیه اول جمعا از ۲۳۴ حرف ساخته شده است

- ۱۳ آیه اول جمعا از ۳۰۰ حرف ساخته شده است

- ۲۰ آیه اول جمعا از ۴۹۹ حرف ساخته شده است که با بسم الله جمعا ۵۲۰ حرف میشود که برابر با ده دست پاسور (غ) است

تفسیر سوره مبارکه قلقلیه

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

یه توپ دارم قلقلیه ◊ سرخ و سفید و آبیہ ◊ می زنم زمین هوا می ره ◊ نمی دونی تا کجا می ره ◊ من این توپو نداشتم ◊ مشقامو خوب نوشتم ◊ بابام بهم پری داد ◊ یه توپ قلقلی داد ◊

“یه توپ دارم قلقلیه”

در این آیه شریفه خداوند به موضوع بیگ بنگ و انبساط جهان اشاره دارد، چرا که وقتی می فرماید “توپ قلقلیه” مشخصاً منظورش توپ ورزشی نیست، چرا که همگان می دانند که توپ های ورزشی قلقلی هستند، بلکه منظور از توپ، توپ نظامی است که انفجار می کند و انفجار یعنی همان بنگ بیگ بنگ.

اما چرا این انفجار همان بیگ بنگ است و انفجار های عادی دیگر نیست؟ برای این که خداوند در ابتدا می فرماید “یه توپ”. یعنی این انفجار یگانه بوده و تکرار نشدنی است و واضح است که تنها انفجاری در جهان که تکرار نشدنی است همان بیگ بنگ است. اما با وجود این که واضح است منظور از توپ همان بیگ بنگ است، خداوند پس از آن می فرماید “قلقلیه”. امروزه می دانیم که دانشمندان به این نتیجه رسیده اند که جهان در حال انبساط است، مانند بادکنکی که در حال باد شدن است و واضح است که این انبساط در همه جهات یکسان است، پس عبارت “قلقلیه” به خوبی نشان می دهد که خداوند به انبساط جهان پس از بیگ بنگ اشاره فرموده اند.

“ سرخ و سفید و آبی ”

در این آیه نیز خداوند به نظریه نسبیت اشاره می کند بدین ترتیب که دانشمندان امروزه از تلسکوپ هایی برای رصد ستارگان دور دست استفاده می کنند که طیف ها را از هم جدا می کنند و از این را می توانند به ماهیت عناصر تشکیل دهنده ستارگان آگاهی پیدا کنند و همچنین بفهمند که این ستاره ها در چه جهتی در حال حرکت هستند. یعنی به زمین نزدیک می شوند یا از آن دور می شوند. در هر کدام از این ها نوری که از ستاره بیرون می آید و به تلسکوپ می رسد فرق می کند و ممکن است سرخ یا آبی یا سفید باشد و همه این ها نشان می دهند که:

$$E=MC^2$$

“ می زنم زمین هوا می ره ”

در این آیه شریفه خداوند قادر متعال به مسایل متعددی مانند قانون عمل و عکس العمل، جاذبه و ماهیت کوانتومی آن و وابستگی جرم و جاذبه

the universal gravitational constant = $6.67 \times 10^{-11} \text{ N m}^2 \text{ kg}^{-2}$

وجود ماده و ضد ماده، سیاهچاله های فضایی و .. اشاره می فرمایند.

دانشمندان در قدیم فکر می کردند که زمین مرکز عالم است و همه عالم به دور زمین می چرخد، اما خداوند حکیم در این آیه خط بطلانی به این نظریه نادرست می کشد و به وضوح می گوید “هوا می ره.”

اگر زمین مرکز عالم بود، نباید آن توپ بعد از زمین زدن به هوا برود، بلکه باید روی زمین بماند، اما به خاطر وجود جاذبه در اجرام دیگر و علی الخصوص جاذبه سیاهچاله های فضایی، آن توپ دوباره به هوا می رود که این برای مردم آن روزگار خرق عادت بوده و مردم به خاطر همین آیه بسیار به پیغمبر اکرم ایراد می گرفته اند و امروز ما می فهمیم که چگونه باری تعالی گوشه هایی از دانش بیکرانیش را در کلامی ساده به ما رسانده است.

“نمی دونی تا کجا می ره”

این آیه دلالت بر همان آیه شریفه “انتم لا تفهمون” دارد و می فرماید که بشر هرچند هم در دانش پیش برود باز هم چون ذره ای در برابر کهکشان دانش الهی است و از این روست که همواره نیازمند هدایت الهی است.

برخی مفسرین این آیه را نشانه ای برای حقایق مذهب والای شیعه و دلیلی برای انتظار به ظهور صاحب الزمان (عج) نموده اند، چرا که وابستگی ابدی بشر به ارتباط به خزانه علم الهی تنها با وجود یک منجی غایب ممکن خواهد بود.

برخی دیگر از مفسرین این آیه شریفه را اشاره دیگری به نظریه نسبیت و نیز ماهیت کوانتومی- ذره ای نور می دانند و آن را دلیلی بر تاثیر پذیری نور از میدان های جاذبه مجاور می دانند چرا که اگر نور تا بی نهایت به خط مستقیم می رفت، خداوند نمی فرمود “نمی دونی تا کجا می ره” چرا که در آن صورت می شد پیش بینی کرد که تا کجا می ره.

“ من این توپو نداشتم”

در این آیه شریفه هم خداوند به آفرینش جهان اشاره می فرماید و نیز اشاره به بیگ بنگ می فرماید که در آیات پیشین اشاره کردیم.

“ مشقامو خوب نوشتم ◊ بابام بهم پری داد ◊ یه توپ قلقلی داد”

در این آیات حضرت حق بشر را به انجام فرایض و تکالیف الهی می خواند و به او وعده می دهد که در صورت پیروی از فرامین الهی با او پاداشی مناسب عطا خواهد فرمود. کلمه “بابا” اشاره به یکی از اسماء جلاله باری تعالی دارد و وجه تسمیه آن هم این است که خداوند متعال پدر تمامی ابناء بشر هستند چرا که مادر همه ایشان را گا...ده اند. مفسرین درباره کلمه “پری” نظرات مختلفی ارائه کرده اند. برخی آن را برگرفته از کلمه

“پرایز” لاتین می دانند که تغلیب شده و به این شکل در آمده که این نظر صحیح به نظر نمی رسد. برخی دیگر معتقدند منظور از این کلمه همان حوری بهشتی است که به مسلمانان وعده داده شده است که این نظر با توجه به کلمه “قلقلی” در آیه آخر اقوی است.

شان نزول: سوره مبارکه السونبول

روایت است که در ماه زیر مقعده سنه چندم زجری، مشرکین و منافقین شروع به زیر سوال بردن حضرت آیت الله سنبلعلی و آیات انزالی جلد دوم قرآن کریم نمودند و با تمسخر به افشای اسرار اندرونی آن حضرت پرداختند. به همین دلیل، گاری تعالی بلافاصله این آیات را بر ایشان انزال فرمود تا مشمت محکمی بر دهان ایشان زده باشد.

اطلاع واثق دارم که قضیه ی وهن و اسانه ی ادب به ساحت مقدس ایشان از کوچه و بازار فراتر رفته و به اندرونی هم کشیده شده.

قضیه از این قرار است که وقتی آقا شبها خسته و مانده از دفتر استفتائات به خانه بر می گردند و قصد استراحت دارند یکی دو فقره از این عیالات نیمه متحد و جوان برای کامجویی بر روی تخت خواب ایشان خیمه ی سنگینی می زنند.

البته از میزان سنگینی خیمه خبری در دست نیست (ما که آن زیر نبودیم نعوذبالله). همین قدر بدانید که گرد و خاکی می کنند بزغاله ها!

الغرض حضرت هم که به واسطه ی کثرت مسولیت های فقهی و دفتری و همچنین نگارش رساله ی گرانسنگی به نام « سنت و آنچه بر سر و ته زن غربی می رود » دیگر رطوبت و توانی در آن کالبد همام باقی نمانده دست به آب را بهانه می کند و خود را از دست و پا و زبان آن گیس بریده ها می رهاند.

اما همین که کمی دست به آبشان طولانی میشود ، آن جد به کمر زده ها با یک ضرباهنگی که لابد از مصادیق غنا هم هست آواز می دهند که:

سون بول علی... کجایی؟

چرا... دیگه... نمی آیی؟ (بعد هم کر و کر زیر لب می خندند)

وا اسفا! وا مصیبتا! می بینید آخر و عاقبت بیضه ی اسلام را.

حضرت هم خود را به نشنیدن می زند و مظلومانه یک گوشه ی مبال می نشیند و دم بر نمی

تفسیر سوره مبارکه التوتوله

أَعُوذُ بِالنُّعُوظِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْكَمْبَادِ الْحَجِيمِ

آتَلَّ مَتَلَّ توتولَهَّ ◊ بَقَرُ حَسَنَ چجورهَّ ◊ نه شیر دارة نه پستون ◊ بقرُ بردن هندستون
◊ یک زَن كُردي بستون ◊ اسمشُ بذار العمّ قزي ◊ دور كُلاش القرمزي ◊ آچينُ
◊ واچينُ يه پا تو ور چين ◊

آتَلَّ مَتَلَّ توتولهَّ

از حروف مقطعه و رمز بين خدا و رسول الله (س)

بقر حَسَنَ چجورهَّ

این آیه شریفه دلالت دارد بر خارج بودن خداوند از قید زمان و علم لایزال الهی و در حالی که در زمان نزول این آیه که از آیات مکی است و در سال دوم بعثت و پیش از ازدواج امیر المومنین با فاطمه (س) نازل شده است، خداوند از گاو امام حسن پرسش می کند که در واقع از صنعت ادبی “تجاهل العارف” استفاده کرده است، یعنی در حالی که به خوبی می داند که گاو حسن چه جور خواهد بود، چنین پرسشی می نماید.

برخی مفسرین را عقیده بر این است که منظور از بقر در این آیه حضرت امام محمد باقر (ع) است که به کنیه جد بزرگوارش امام حسن مجتبی (ع) خوانده شده است که با توجه به آیات بعدی چنین نظری صحیح نیست.

برخی نیز عقیده دارند که “چجوره” برای پرسش نیست، بلکه منظور این است که “چقدر جوره” یعنی گاو امام حسن چقدر خوب و پروار است.

نه شیر دارة نه پستون

در این آیه خداوند به نوعی نقص مادرزادی اشاره دارد که موجب فقدان سینه یا

Nipples Absence

میشود و گاو امام حسن (ع) بدان مبتلا بوده است و در حالی که حتا امروز هم پزشکان علت این نقص را که سندرم پولند

Poland's Syndrome

نامیده اند نمی دانند، باری تعالی در آن زمان بدان اشاره فرموده اند.

بقرُ بردن هندستون

در این آیه شریفه خداوند به کرویت زمین و حرکت وضعی و انتقالی زمین و همچنین به انحراف قطبین مغناطیسی زمین از قطبین جغرافیایی آن اشاره دارد.

برخی مفسرین آورده اند که این آیه قرن ها پیش از کشف قاره آمریکا به دست بشر، نشانه ای بر وجود چنین قاره ای است و استدلالشان این است که “هندستون” در واقع به

Indians

یعنی سرخپوستان آمریکا دلالت می نماید، ولی از آنجایی که کریستف کلمب به اشتباه سرخپوستان را “هندی” نامیده بود و ذات باری تعالی از هر خطایی مصون است این نظر صحیح نیست.

یک زن کردی بستون

قضیب ابن ابو فرج روایت می کند: هنگامی که جبرئیل (ع) این آیه را به حضرت رسول (ص) ابلاغ نمود، ناگهان حضرت دچار رعشه ای شد و آهی برآورد و سپس به من امر فرمود کمی خاک برای تیمم ایشان مهیا کنم.”

این آیه البته از آیات منسوخ است که ناسخ آن آیه هشتم سوره مبارکه “پالام پولوم پیلش” است که می فرماید “شش زن کردی بستون”

اسمشو بذار العم قزی

در این آیه پیامبر اکرم (ص) به صله ارحام و برقراری روابط حسنه با خویشاوندان موظف می گردند. در روایات متواتر آمده است که پس از نزول این آیه بود که زید بن حارثه پسر خوانده رسول اکرم (ص) عم قزی پیامبر یعنی زینب بنت جحش را طلاق می دهد و پیامبر فقط و فقط برای اجرای اوامر الهی با او ازدواج می نماید.

دور کلاش قرمزی

در این آیه شریفه خداوند تبارک و تعالی پیامبر (ص) را امر به ختنه کردن می فرماید و این در حالی است که در آن روزگار هیچ کس از فواید پزشکی و بهداشتی ختنه آگاه نبوده

است.

ابن گلدون در سنن ابی یابو آورده است که پس از نزول این آیه، حضرت علی (ع) مامور شد تا شبانه همه اهل مکه را ختنه کند و روایت است که نزدیک سحر آن حضرت دوازده بار شتر گوشت اضافه از مردم مکه به بیت المال فرستاد که نیمی از آن را رسول اکرم (ص) برداشت و نیم دیگر بین اصحاب تقسیم شد.

آچینُ و اچینُ یه پا تو و ر چین

شأن نزول این آیه شریفه به عقیده مفسرین آن است که علی (ع) آن را برای اهل مکه بخواند تا ایشان در امر خطیر ختنه با وی همکاری لازم را بنمایند و ما وقع بدین ترتیب بود که علی (ع) پس از ماموریت از سوی رسول الله (ص) خیمه ای در کنار کعبه برپا کرد و مردان مکه یکی یکی برای بیعت با او در پشت خیمه آمدند و حضرت از روی جوانمردی و برای این که با ایشان چشم در چشم نشوند دستور دادند که کسی وارد خیمه نشود، بلکه تنها معامله شان را از لای در خیمه وارد کنند، سپس حضرت این آیه شریفه را برای هریک از ایشان می خواند و با ضربتی ایشان را ختنه می نمود.

برگرفته از تفسیر کبیر خایه منی

آخرین ویرایش ۱۳۹۰